

документознавців та невідповідністю випускників до широкого використання інформаційно-комунікаційних технологій у професійній діяльності.

Такі висновки стали орієнтирами у визначенні цілей і завдань подальшого напрямку нашого дослідження, а саме: виявлення ролі навчання інформатичних дисциплін у формуванні професійних компетентностей майбутніх документознавців, комплексу психолого-педагогічних умов та методичних вимог щодо проектування компетентісно орієнтованого змісту навчання інформатичних дисциплін студентів-документознавців, побудови моделі формування професійних компетентностей майбутніх документознавців у процесі навчання інформатичних дисциплін та проведення її експериментальної перевірки.

Литература

1. Гайсинюк Н.А. Педагогічні засади підготовки документознавців в умовах інформатизації суспільства: дис. на здоб. наук. ступ. канд. пед. наук : спец. 07.00.08 «Книгознавство, бібліотекознавство, бібліографознавство» / Н.А. Гайсинюк. – К., 2003. – 169 с.

2. Довідник кваліфікаційних характеристик професій працівників. – [Випуск «Професії працівників, що є загальними для всіх видів економічної діяльності». Розд. 1 «Професії керівників, професіоналів, фахівців та технічних службовців»] ; [Електрон. ресурс]. – К., 2004. – Режим доступу : <http://www.jobs.ua/dkhp/vipusk-1/>.

3. Малик Г.Д. Педагогічні умови реалізації компетентісного підходу у професійній підготовці майбутнього документознавця : дис. ... на здоб. наук. ступ. канд. пед. наук : спец. 13.00.04 / Г.Д. Малик. – Київ, 2011. – 193 с.

4. Освітньо-кваліфікаційна характеристика спеціаліста за спеціальністю 6.020105 «Документознавство та інформаційна діяльність» напряму підготовки 0201 «Культура» : Стандарт вищої освіти» (Видання офіційне). – К. : Міністерство освіти і науки України, 2004. – 24

5. Петухова Л.Є. Інформатична компетентність майбутнього фахівця як педагогічна проблема / Л.Є. Петухова // Комп'ютер у школі та сім'ї. – 2008. – № 1. – С. 3–5.

6. Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки [Електронний ресурс] : Закон України від 9.01.2007р. №537-V – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=537-16>.

7. Терно В.В. «Документознавство та інформаційна діяльність» – нова спеціальність у системі вищої освіти / В.В. Терно // Проблеми освіти. – 1998. – Випуск 9. – С. 53–59.

УДК 316 (043)

Янковський С.В., к. філос. н., докторант кафедри філософії, Житомирського державного університету імені Івана Франка

МАРКЕРЫ СОЦИАЛЬНОЙ ИДЕНТИЧНОСТИ В РУМЕЙСКОМ ЯЗЫКЕ

Социокультурные миры этнической карты СССР следует рассматривать в контексте национальной политики. Термин национальная политика используется как обозначение социальной инженерии советской власти, которая была направлена на консолидацию символического капитала социальных групп и индивидов с целью реализации стратегических задач советского планирования в идеологической и культурной сфере. В соответствии с этапами политического господства: 1917 по 1922 гг. – период захвата власти; 1922-1937 гг. – период институализации политического господства в обществе и утверждения тоталитарного режима; 1937-1956 гг. – период экспансии советского господства и структурирования советской партийно-правительственной номенклатуры; 1956-1981 гг. – период удержания власти; 1981-1991 гг. – период дефрагментации символического пространства. Каждый из периодов характеризует трансформацию взаимоотношений власти и этнических групп, которая была артикулирована тезисом о формировании новой исторической общности – «советский народ». В символическом пространстве данный тезис

обозначает вариативность форм социального принуждения. В конечном итоге к началу 1990-х годов произошла деэтнизация отдельных социальных групп и ассимиляция миноритарных этносов.

Греческая этническая общность украинского Приазовья является анклавом, границы которого были картографированы и учтены демографически. Она претерпела изменения: от административно-территориальной единицы до ассимилированной в русскоязычную среду украинского Приазовья деволютивную социальную общность, официально санкционированным лозунгом которой стало «греческое возрождение».

Румейский язык относится к языку греческого населения украинского Приазовья, для которого он является обозначением этнической идентичности и наряду с номинативом «румей / roumēi'us» является одним из маркеров социо-культурной идентичности. Особый статус румейского языка обусловлен тем, что румейская культура относится к числу бесписьменных культур. В распоряжении исследователей имеется определенное количество текстов, изучение которых еще предстоит. Литературные памятники на румейском языке отображают значительное влияние официально санкционированной идеологии, ретрансляцию русской и украинской литературы.

Аутентичность записей литературного фольклора («румейские песни, стихотворения, сказки, басни / roumēsa tragoud'a, rīmata, paramithia, pissel'a») верифицируется трудом. Еще одним определяющим фактором в изучении социальной идентичности является употребление кириллического алфавита, который не приспособлен к фонетическим нормам румейского языка / roumēsou glōssa. Румейская письменность, созданная в период политики коренизации (1920-1930-е гг.), является реликтовым феноменом социо-культурной идентичности румеев. Она была введена контекстуально в рамках реализации политической программы и при смене парадигм политической идеологии с революционной на государственническую, иначе говоря, в период сталинской индустриализации, она оказалась репрессированной.

В исторической перспективе маркеры социальной и культурной идентичности румеев восходят к формам Византийской традиции, которая была интегрирована в систему социальных взаимосвязей Крымского ханства, но оказалась изолированной в период аннексии Крыма Российской империей, клешированной и идеологизированной в конце 19-го и начале 20-го веков, а затем репрессированной в период 1930-1950 годов. Начиная с 1950-х годов, длится период ассимиляции, осуществляется непрерывный процесс свертывания речевого общения и коммуникации на румейском языке. При этом следует отметить, что активная научно-исследовательская деятельность будет в значительной мере способствовать не только консервации элементов социальной и культурной истории, но и будет способствовать актуализации проблемы активного усвоения и понимания своеобразия и уникальности румейской идентичности украинского Приазовья. Утрата идентичности на румейском языке обозначается речевым оборотом «khatha s'ou'i'allan'doun'a».

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
НАУКИ ТА ОСВІТИ**

**Збірник матеріалів
XVII підсумкової науково-практичної конференції
викладачів**

30 січня 2015 року

*За загальною редакцією
члена-кореспондента НАПН України, доктора політичних наук, професора,
К.В. Балабанова*

МАРІУПОЛЬ – 2015

УДК 061.3 (063)
ББК 94.3я 431

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ НАУКИ ТА ОСВІТИ: Збірник матеріалів XVII підсумкової науково-практичної конференції викладачів МДУ / За заг. ред. К.В. Балабанова. – Маріуполь: МДУ, 2015. – 430 арк.

Друкується за ухвалою вченої ради Маріупольського державного університету (протокол № 4 від 24.12.2014)

Редакційна колегія:

Голова – Балабанов К.В., доктор політичних наук, професор

Члени редколегії: Баймуратов М.О., д.ю.н., проф.; Безчотнікова С.В., д.філол.н., проф.; Брітченко Г.І., д.е.н., проф.; Булатова О.В., к.е.н., проф.; Бушаков В.А., д.філол.н., проф.; Качинська Н.О., к.політ.н., доц.; Кіндюк Б.В., д.геогр.н., проф.; Косенко Ю.М., к.пед.н., проф.; Ніколенко Л.М., к.ю.н., проф.; Пономарьова І.С., д.і.н., проф.; Почепцов Г.Г., д.філол.н., проф.; Романцов В.М., д.і.н., проф.; Сабадаш Ю.С., д. культурології, проф.; Слющинський Б.В., д.соц.н., проф.; Соколова І.В., д.пед.н., проф.; Шепітько С.В., к.філол.н., проф.

Збірник містить матеріали XVII підсумкової науково-практичної конференції викладачів МДУ, яка відбулася 30 січня 2015 року в Маріупольському державному університеті.

У матеріалах висвітлені актуальні проблеми розвитку міжнародних відносин та зовнішньої політики, філософії та соціології, історії, економіки та менеджменту, права, літературознавства і культурології, філології, методики викладання, педагогіки та психології.

Видання адресоване науковцям, викладачам, аспірантам та студентам, а також усім, хто цікавиться сучасними проблемами науки та освіти.

***Редакція не несе відповідальності за авторський стиль праць,
опублікованих у збірнику***

© Маріупольський державний університет